

Spørgsmål 12:

Der ønskes en oversigt over forskellige ekspert-vurderinger (fra OECD m. fl.) vedrørende olieprisernes udvikling frem til omkring år 2000 – set i forhold til den generelle inflationsudvikling.

I tilknytning dertil ønskes en vurdering af, hvorvidt de 6 olieprisnoteringer, der er nævnt i D.U.C./DONG-aftalens kapitel VI, vil være repræsentative for den samlede prisudvikling for olieprodukter, der importeres til Danmark.

Svar:

I ER-79 er der i afsnittet om olieprisens udvikling redegjort for en række faktorer, der påvirker olieprisen, og det anføres bl. a., at forud for produktionsstopet i Iran vurderedes markedskræfterne således, at realprisen på olie ikke ville stige yderligere i de nærmest kommende år, men det tilføjedes, at ved en vurdering af prisudviklingen igennem det næste årti spiller faktorer af politisk karakter en nok så stor rolle som de rent markedsmæssige faktorer.

Det anførtes endvidere, at på lidt længere sigt vil udnyttelsen af de resterende olieresourcer være forbundet med stigende omkostninger, hvorved udnyttelse af vanskeligt udvindelige alternative olieforekomster vil komme ind i billedet. (Eksempler herpå er olieskifre og tjæresandforekomster i Alaska). På noget længere sigt måtte der derfor regnes med en tiltagende knaphedsprisstigning; men det blev understreget, at der knytter sig en meget betydelig usikkerhed til prisanalyser på dette område, som bl. a. giver sig udslag i, at der for tiden op til 1990 er forventninger om såvel faldende som stigende realpriser.

De i ER-79 oven for resumerede betragtninger over den forventede udvikling i realprisen for olie hviler på en af Energistyrelsen foretaget analyse af en række ekspertudsagn, herunder også OECD-eksperter. I et bilag til besvarelsen af nærværende spørgsmål har Energistyrelsen nærmere redegjort for denne analyse.

Udover at gentage advarslen om den usikkerhed, der knytter sig til prisforudsigelser på dette område, vil jeg gerne understrege; at samtlige analyserede ekspertvurderinger forelå forud for de seneste begivenheder i Iran og forud for reaktoruheldet i Harrisburg i

U.S.A. Handelsministeriet er ikke bekendt med, at der foreligger tilsvarende ekspertvurderinger af senere dato.

To forhold kan efter mit skøn ændre væsentligt ved de forudsætninger, som ligger til grund for de analyserede ekspertvurderinger. Der er således for det første anledning til at hæfte fornyet opmærksomhed på de i Iran-krisens kølvand konstaterede forstærkede tendenser hos de olieeksporterende landes regeringer til at holde igen med produktionen for at strække ressourcerne. I det omfang, disse tendenser slår igennem og fastholdes, vil prisudviklingen utvivlsomt foregå i et raskere tempo end antaget hidtil.

For det andet må man gøre sig klart, at i de forudsigelser, som går ud på, at realprisstigningen for olie vil være relativt moderat i resten af århundredet (ikke over en fordobling) indgår bl. a. den forudsætning, at kernekraft yder et væsentligt bidrag til aflastning af efterspørgslen efter olie. Endnu kender vi ikke virkningerne af uheldet i Harrisburg; men skulle det få den konsekvens, at kernekraftprogrammerne rundt om i verden forsinkes eller ligefrem reduceres, vil en af virkningerne heraf være, at der bliver større efterspørgsel efter både kul og olie.

Alt tilgængeligt materiale som oven for og i bilagene refereret må imidlertid nu ses på baggrund af OPEC-landenes beslutninger i marts i Genève. Realprisen for råolie er i dag oppe på ca. 16 \$ pr. tønde. Jeg skal her henviser til vedlagte tillæg af 30. april 1979 til DONG's indstilling.

Til 2. led i spørgsmålet skal jeg anføre, at D.U.C./DONG-aftalen – også kapitel VI – er et resultat af de forhandlinger, der er ført mellem de 2 parter, og således ikke et udtryk for DONG's synspunkter alene. Til spørgsmålet, om priserne er repræsentative for den samlede prisudvikling for olieprodukter, der importeres til Danmark, kan anføres følgende:

Prisudviklingen for olieprodukter (her olieprodukter, der afsættes til de samme markeder, som naturprojektet forudsætter at afsætte naturgassen til) er i dag betinget af udviklingen af råoliepriser og udviklingen på det såkaldte Rotterdam-marked. Olieselskaberne Gulf, Shell og Esso har egne raffinaderier i Danmark og importerer til brug på raffinaderierne råolie og videresælger produkterne dels på det danske marked og dels til